

آفتاب لطف آن اعلیحضرت بار دیگر در گلشن شعر و علم و ادب
و فن تا گلهای گوناگون و میوه‌ای رنگارنگ شعروسخن را کشور بطرز باستان
بر دنیای جدید ارمغان فرستد

البته این نکته مهم را دربار مداران استان بهاوی فراموش نخواهند کرد
و شعرای وظیفه شناس را بر ادای وظیفه خویش توانانی خواهند
باخشید.

ما برای نمونه وظیفه شناسی و شاعر بروزی سلاطین باستان نزدیک
اینک بک مکتوب باستانی [خواجه رسید الدین] را که از طرف
شام خدا بنده بوذری یا صدر اعظم آن روز ایران مینگارد ذبلا
نقل میکنیم و امیدواراز مکارم رئیس الوزراء کنوی (ذکاء الملک)
و وزیر دربار (تیمور تاش) و (بهرامی دیبر اعظم) که هر بک
دار علم و فضل و هنر نمونه خواجه رسید الدین بنده چنانیم که بروزی
دوره شعر و شاعری در ایران تجدید شده و سخنوران نزدیک ایران
در سایه اتفاقات در ار فلک مدار بهاوی و به اقفالی استادی باستان بادای
وظیفه مشغول کردند و حید

مکتوب تاریخی

نقل از جنک یادگاری مهین ادبی دانشمند آقای عزیز الله خان
فوبدادوند بختیاری هژیر الساطنه

فرزندی علی اسدیه الله تعالیی بداند که تمجیل عالما و احترام فضلا بر
او باب اعلام و اصحاب اقلام فرضی واجب الادا وامری لازم الاضاست
و چون مدتها مدد است که بسبب تسخیر ممالک اسلام و فتح بلاد مص
و شام از حضرت ما نصوت ایشان به هارفت و مباعدت افتاده و هر یکی
از ایشان در شهری ساکن و در شهری متوطن کشته اند اکنون برسم
آنام میباید که ای هر یکی ازین علمای مددکور که در مفصل این

رقم اسماء ایشان مشروح خواهد گشت آنچه مقرر کرده اینم بی تهاون و تکاسل با ایشان جواب گوید و اسمی شربت والی مدین موجب است که مسطور امیکردد.

مولانا قطب الدین مسعود هزار بستین ثمور مرکوب مع السرج

مولانا فاضل ناصر الدین بضاوی هزار بستین ثمور مرکوب مع السرج

مولانا صدر الدین محمد ترکه هزار بستین ثمور مرکوب مع السرج

مولانا مجید الدین اسماعیل فانی هزار بستین ثمور مرکوب مع السرج

مولانا محمد صاعد اصفهانی هزار بستین وشق مرکوب مع السرج

مولانا صدر جهان بخارائی هزار بستین سنجاب مرکوب مع السرج

مولانا فخر الدین جهانبر لی هزار بستین وشق مرکوب مع السرج

مولانا عضد الدین پھری هزار بستین سنجاب مرکوب مع السرج

مولانا برhan الدین عمری هزار بستین ثمور مرکوب مع السرج

مولانا عتماد الدین نژاد ملا عضد هزار بستین ثمور مرکوب مع السرج

مولانا عبد الرزاق کاشی هزار بستین وشق مرکوب مع السرج

مولانا شمس مظفر هزار بستین سنجاب مرکوب مع السرج

مولانا اصیل الدین پیر خواجه نصیر هزار بستین وشق مرکوب مع السرج

مولانا مبارز شاه منطقی هزار بستین سنجاب مرکوب مع السرج

مولانا چمال الدین مظفر جبان هزار بستین وشق مرکوب مع السرج

مولانا امیر کچکی که بصفای ذهن مشهور و بطبع تقاد موصوف است

مولانا هزار بستین سنجاب مرکوب مع السرج

مولانا محمد ابن الناس طبیب هزار بستین سنجاب مرکوب مع السرج

مولانا شمس الدین هندو که در علم راضی عدیم المثل است و دو ناده

دهلی ساکن است هزار بستین وشق مرکوب مع السرج

مولانا عبد الملک حدادی هزار بستین فنك مرکوب مع السرج

مولانا همام الدین تبریزی هزار بستین فنك مرکوب مع السرج

مولانا فاضی اسحاق کرمانی هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا عبدالملک قزوینی هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا سیف الدین مصری که در انطاکیه ساکن است و در فنون
 علم ماهر است هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا محمد سعنانی فاضی جام هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا رکن الدین بکرانی هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا عین الرین نخجوانی هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا علیف الدین بفرادی هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا بدر الدین اردبیلی هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا قطب الدین رازی که هر بای تقویت ماست هزار یوستین سنجاب
 مرکوب مع السرج
 مولانا دراج الدین فاضی آمل هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا عینقی (۱) هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا نجم الدین هس (۲) هزار یوستین فنك مرکوب مع السرج
 مولانا شرف الدین طبسی هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا فاضل الدین حسن کیفی محدث هزار یوستین سنجاب
 مرکوب مع السرج
 مولانا جمال الدین علیای کنا بتی فقیه شافعی هزار یوستین سنجاب
 مرکوب مع السرج
 مولانا رکن الدین موصلی هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا بیدل و زدجی هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا علاء هزار یوستین سنجاب مرکوب مع السرج
 مولانا سراج الدین پسر فاضی مجبو الدین هراء هزار یوستین وشق
 مرکوب مع السرج

مولانا جمال الدین سلیمان ترمذی هزار پوستین سنجداب مر کوب مع السرج
 مولانا ظہیر الدین فاروقی هزار پوستین سنجداب مر کوب مع السرج
 مولانا لسان الدین شیرازی هزار پوستین سنجداب مر کوب مع السرج
 مولانا بدر الدین شافعی هزار پوستین سنجداب مر کوب مع السرج
 مولانا عز الدین یوسف قندھاری هزار پوستین سنجداب مر کوب مع السرج
 مولانا کهف الدین طرسوسی هزار پوستین سنجداب مر کوب مع السرج
 مولانا زکریای مولانائی هزار پوستین سنجداب مر کوب مع السرج
 مولانا صدر الدین جرجانی هزار پوستین سنجداب مر کوب مع السرج
 مولانا شکرلب شیرامی هزار پوستین سنجداب مر کوب مع السرج
 مولانا اختیار الدین سجستانی هزار پوستین سنجداب مر کوب مع السرج
 چون این ضعیف که خادم علمای فرمان و چاکو الاصل دوران است
 مراجعت کنند ادارات و مواجب سالیانه علماء و قضاء وسادات و خلایف
 مشایخ و محدثان و حفظة قرآن و حکماء واطباء و شعراء و ارباب اقلام
 ممالک ایران از سوی آب و میه و سرحد آب چون واقعی مصر و
 تاخوم روم چنانچه معمود بوده بر قاعده قدیم داده شود و نوعی کنند
 که ایشان از سر فرات بافت و استفادت مشغول گردند و مواردی
 خیر یاد کنند والسلام

رسال جامع علوم انسانی

از این فضلا و علماء و شعرائی که خواجه رشید الدین نام میربد
 امروز جز سه چهار نفر معروف نیستند و از اینکونه مکاتیب میتوان
 بی درد که مردان بزرگ تاریخی ایران را اقلبات چکونه در قبرستان
 نسیان دهن کرده و اسمی از آنها بر زبانها نیست
 کلمه هزار را در نسخه اصل بطریق سیاق نوشته و چندانکه باهل
 سیاق رجوع کردم عالم نشد که مقصود چیست و ظن قوی چنانست
 که هزار دینار باشد که هر دینار تقریباً بیک مثقال طلا است و اگر خواهیم

تومان فرض کنیم تومان هولی ده هزار تومان امروزی است و مناسبت نخواهد داشت

از فضلا و دانشمندان انتظار داریم که اگر در این باب معلوماتی دارند با تحقیق عمیق باداره ارمغان ارسال فرمایند
وحید

اشک و تبسم

خورشید دامن کشان از روی چمنزار گدشته . ماه سرماز گریبان افق بروند گرده و نور خود را بر ازهار و زیاحین بیا شید . دن درز بیر درخت بو شاخ و بر گئی قرار گرفته و از لای شاخه های درخت ستار کان سپهر را که شبیه بستانه های براکنده هر وارد بر بیک بساط کبود رنگی بود تعماشا میکردم .

آشاری که قدری دورتر واقع بود هم با صدای مطبوع خود روح مرا با هنر از درمی آورد مرغها از اطراف به شاخه های درختان پناهند شده . کلهای چشم های خود را بهم گداشت و کم کم سکون و آرامش بر طبیعت مستولی گردیده بزم انسانی و مطالعات فرنگی ناکام صدای پای دونفر بکوش من رسیده و در روی را بعقب بر گردانیدم . دیدم دونفر یعنی یک مرد و یک زن روی من آمد و چند قدمی دور تو زیر درختی قرار گرفتند . جوان مزبور بعد از آنکه اطراف خود را بدقت نگاه کرد روی بدختر گرده گفت «عزیزم ! بنشین و حرفهای مرا گوش بده . بخند که بخند تو روز آتیه ما است . خوش وقت باش زیرا روز کار در چه های سعادت و خوشبختی را بروی ما کشوده است . گویا تو در عشق و محبت من قرددید داری ؟ اگر این طور است شما در آئین عشق و محبت کنایه کار هستید عزیزم ! بد گمانی را از خود دور کن و بدان که عنقر باب املاک